

32001R1338

4.7.2001.

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

L 181/6

PADOMES REGULA (EK) Nr. 1338/2001**(2001. gada 28. jūnijs),****ar kuru paredz pasākumus, kas vajadzīgi eiro aizsardzībai pret viltošanu**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 123. panta 4. punkta trešo teikumu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽²⁾,ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu ⁽³⁾,

tā kā:

(1) Padomes Regula (EK) Nr. 974/98 (1998. gada 3. maijs) par eiro ieviešanu ⁽⁴⁾ paredz, ka eiro banknotes jālaiž apgrozībā Eiropas Centrālajai bankai (ECB) un iesaistīto dalībvalstu centrālajām bankām un ka eiro monētas no 2002. gada 1. janvāra jālaiž apgrozībā iesaistītajām dalībvalstīm; tādēļ steidzami jāpieņem sistēma eiro aizsardzībai pret viltošanu, lai tā sāktu darboties pirms eiro banknošu un monētu laišanas apgrozībā.

(2) Pasākumi, kas noteikti ar Padomes 1995. gada 26. jūlija Aktu, ar ko izveido Konvenciju par Eiropas Policijas biroja izveidi (Eiropola konvenciju) ⁽⁵⁾, un ar Padomes 1999. gada 29. aprīļa Lēmumu, ar kuru paplašina Eiropola pilnvaras rīcībai attiecībā uz monētu un maksāšanas līdzekļu viltošanu ⁽⁶⁾, ir paredzēti, lai vispār apkarotu viltošanu.

(3) 2000. gada 29. maija Pamatlēmumā par aizsardzības pastiprināšanu, izmantojot kriminālsodus un citas sankcijas pret naudas viltošanu saistībā ar eiro ieviešanu ⁽⁷⁾, Padome

pieņēma noteikumus, lai nodrošinātu, ka eiro ir pienācīgi aizsargāts ar efektīviem pasākumiem, kas paredzēti krimināltiesībās.

(4) Pasākumi eiro aizsardzībai pret viltošanu attiecas uz Kopienas kā daļa no tās pienākumiem attiecībā uz vienoto valūtu; tiesisko eiro aizsardzību nevar apmierinoši nodrošināt atsevišķas dalībvalstis vienatnē, jo eiro banknotes un monētas būs apgrozībā ārpus iesaistīto dalībvalstu teritorijām; tādēļ jāpieņem Kopienas tiesību akti, ar ko definē pasākumus, kuri vajadzīgi eiro banknošu un monētu apgrozībai pienācīgos apstākļos, lai nodrošinātu vispārēji efektīvu un konsekventu eiro aizsardzību pret darbībām, kas varētu apdraudēt uzticēšanos tam, un tādējādi jānosaka attiecīgi pasākumi, lai viss ir laikus gatavs līdz 2002. gada 1. janvārim.

(5) Lai piemērotu šo regulu, jānosaka vai jāpārņem pašreizējās dažu tādu jēdzienu definīcijas kā eiro viltošana, tehniskie un statistikas dati un valstu iestādes, kuru kompetencē ir izpēte, *inter alia*, lai vāktu un analizētu ar viltošanu saistītos datus, kas minēti Ženēvas konvencijas 12. pantā.

(6) Jānodrošina, ka tehniskie un statistikas dati, ko kompetentās valstu iestādes savākušas par eiro banknošu un monētu viltošanu un, cik vien iespējams, par neatļautām banknotēm, tiek darīti zināmi ECB, vienlaikus ļaujot kompetentajām valstu iestādēm un Komisijai atbilstoši tās kompetencei piekļūt šādiem datiem. Ir arī paredzēts, ka Eiropolam ir piekļuve šādiem datiem, pamatojoties uz nolīgumu ar ECB.

(7) Naudas viltošanas analīzes centrs (NVAC), ko izveidojusi ECB un kas darbojas tās aizgādībā, saskaņā ar ECB Pamatnostādni ⁽⁸⁾ centralizē ar viltojamām banknotēm saistīto tehnisko datu klasifikāciju un analīzi.

⁽¹⁾ OV C 337 E, 28.11.2000., 264. lpp.

⁽²⁾ Atzinums sniegts 2001. gada 3. maijā (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).

⁽³⁾ OV C 19, 20.1.2001., 18. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 139, 11.5.1998., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2596/2000 (OV L 300, 29.11.2000., 2. lpp.)

⁽⁵⁾ OV C 316, 27.11.1995., 1. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 149, 28.5.1999., 16. lpp. un iespiedklūdas labojums OV C 229, 12.8.1999., 14. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 140, 14.6.2000., 1. lpp.

⁽⁸⁾ Eiropas Centrālās bankas Pamatnostādne (1998. gada 26. augusts) par konkrētiem noteikumiem attiecībā uz eiro banknotēm, kurā grozījumi izdarīti 1999. gada 26. augustā (OV L 258, 5.10.1999., 32. lpp.).

- (8) Tehniskajā shēmā, ko Padome pieņēma 2000. gada 28. februārī rīcībai attiecībā uz viltotām eiro monētām, ir atsauce uz sistemātisku ECB īstenotu tehniskās informācijas vākšanu attiecībā uz eiro viltošanu, Eiropas Tehnikas un zinātnes centra (ETSC) izveidi Eiropas līmenī tehniskai eiro monētu viltošanas analīzei un klasifikācijai un monētu valstu analīzes centru (MVAC) izveidi valstu līmenī.
- (9) Pamatojoties uz 2000. gada 28. februāra un 9. jūnija vēstuli apmaiņu starp Padomes priekšsēdētāju un Francijas finanšu ministru, ir paredzēts ETSC pagaidām izveidot kā īpašu un patstāvīgu Parīzes Monētu kaltnes administratīvu vienību; tās uzdevumi jānosaka šajā regulā; par ETSC turpmāko statusu un pastāvīgo atrašanās vietu attiecīgi lems Padome.
- (10) Jāparedz, ka viltotās eiro banknotes nodod identifikācijai valstu analīzes centriem — VAC; viltotās monētas nodod MVAC.
- (11) Jāparedz, ka kredītiestādēm un visām pārējām iestādēm, kuru profesionālā darbība saistīta ar banknošu un monētu šķirošanu un izplatīšanu iedzīvotājiem, tostarp tām, kuru darbību veido banknošu vai monētu maiņa, piemēram, naudas maiņas punktiem, ir pienākums izņemt no apgrozības eiro banknotes un monētas, par kurām tās zina, ka tās ir viltojumi, vai kuras tām ir pietiekams pamats uzskatīt par viltojumiem, un nodot tās kompetentajām valstu iestādēm. Turklāt jānosaka, ka dalībvalstīm jārikojas tā, lai sankcijas, ko tās uzskata par atbilstošām, tiek piemērotas gadījumā, ja minētās iestādes nepilda savus pienākumus.
- (12) Kompetento valstu iestāžu, Komisijas un ECB starpā jāizveido cieša un pastāvīga sadarbība, lai nodrošinātu efektīvu un konsekventu eiro aizsardzību, jo īpaši attiecībā uz informācijas apmaiņu, izņemot personas datus, savstarpējo sadarbību un palīdzību starp Kopienas un valstu iestādēm, zinātnisko atbalstu un profesionālo apmācību. Tādēļ Komisija, neskarot uzdevumus, kas aizsardzībā pret viltošanu uzticēti ECB, turpina attiecīgā padomdevējā komitejā regulāri apspriesties ar galvenajiem spēkiem, kas piedalās eiro viltošanas apkarošanā (tostarp ar ECB, ETSC, Eiropu un Interpolu), par nosacījumu uzlabošanu vispārējai eiro aizsardzībai, pamatojoties uz likumdošanas iniciatīvām, lai stiprinātu viltošanas novēršanu un apkarošanu.
- (13) Lai nodrošinātu pilnīgu, jaunāku un salīdzināmu datu apmaiņu, jānosaka pasākumi stratēģiskās un darba informācijas centralizācijai valstu līmenī, kā arī pienākums sniegt datus. Šajā nolūkā jānosaka, ka dalībvalstīm attiecīgi jārikojas, lai dotu iespēju centrālajām iestādēm pildīt savus uzdevumus saskaņā ar Ženēvas konvenciju, tādējādi nodrošinot informācijas apmaiņu starp tām, kā arī starp valstu Eiropas vienībām.
- (14) Dažādajiem Kopienas partneriem ar Eiropas palīdzību, ko tas var sniegt saskaņā ar Padomes 1999. gada 29. aprīļa Lēmumu, jāapvieno visi nepieciešamie pasākumi, lai aizsargātu eiro no zaudējumiem, kas rodas naudas nelikumīgas izgatavošanas dēļ. Eiropas pilda savas funkcijas, neskarot Eiropas Kopienas kompetenci; stingri ievērojot kompetenci, Eiropas Kopienai jāizveido sadarbības veidi, kas ļautu pēc iespējas efektīvāk īstenot savas attiecīgās funkcijas; tālab priekšroka jādod ciešas un pastāvīgas sadarbības izveidei, pamatojoties uz attiecīgiem nolīgumiem, kas saskaņā ar Eiropas konvencijas attiecīgajiem noteikumiem jāslēdz starp Eiropu un ECB, no vienas puses, un starp Eiropu un Komisiju, no otras puses.
- (15) Ņemot vērā to, ka ārpuskopienas valstīs izmantos eiro kā valūtu starptautiskiem darījumiem, jāparedz strukturēta sadarbība, kurā iesaista visus attiecīgos dalībniekus gadījumā, ja viltošana notiek ārpuskopienas valstīs.
- (16) Šajā regulā paredzētie pasākumi neietekmē dalībvalstu pilnvaras piemērot valstu krimināltiesības, lai aizsargātu eiro pret viltošanu,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. NODAĻA

MĒRĶIS UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Mērķis

- Šīs regulas mērķis ir noteikt pasākumus, kas vajadzīgi eiro banknošu un monētu laišanai apgrozībā, lai tās aizsargātu pret viltošanu.
- Šajā regulā "viltošana" ir šādas darbības:
  - jebkura eiro banknošu un monētu nelikumīga izgatavošana vai falsifikācija neatkarīgi no izmantotajiem līdzekļiem;
  - nelikumīga viltotu eiro banknošu vai viltotu eiro monētu laišana apgrozībā;
  - viltotu eiro banknošu vai viltotu eiro monētu imports, eksports, transportēšana, saņemšana vai iegūšana ar nolūku tās laist apgrozībā, zinot, ka tās ir viltotas;

d) turpmāk minēto līdzekļu nelikumīga izgatavošana, saņemšana, iegūšana vai valdījums:

- instrumenti, priekšmeti, datorprogrammas un jebkādi citi līdzekļi, kas ir īpaši pielāgoti eiro banknošu vai monētu nelikumīgai izgatavošanai vai falsifikācijai,

vai

- hologrammas vai citas sastāvdaļas, kas kalpo eiro banknošu un monētu aizsardzībai pret nelikumīgu viltošanu vai falsifikāciju.

3. Šo regulu, neierobežojot valstu krimināltiesību aktu piemērošanu, piemēro eiro aizsardzībai pret viltošanu.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā:

a) "viltotas banknotes" un "viltotas monētas" ir banknotes un monētas, kuras nosauktas par eiro vai kuras izskatās pēc eiro banknotēm vai monētām, un kuras ir nelikumīgi izgatavotas vai falsificētas;

b) "kompetentās valstu iestādes" ir iestādes, ko izraudzījušas dalībvalstis:

- viltotu banknošu un monētu identificēšanai,
- ar viltotām banknotēm saistīto tehnisko un statistikas datu vākšanai un analizēšanai, jo īpaši valstu centrālās bankas vai citas pilnvarotas iestādes,
- ar viltotām monētām saistīto tehnisko un statistikas datu vākšanai un analizēšanai, jo īpaši valstu monētu kaltnes, valstu centrālās bankas vai citas pilnvarotas iestādes,
- ar eiro viltošanu saistīto datu vākšanai un to iesniegšanai analīzei, jo īpaši valstu centrālie biroji, kas minēti Ženēvas konvencijas 12. pantā;

c) "kreditīestādes" ir kreditīestādes, kas minētas 1. panta 1. punkta pirmajā daļā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2000/12/EK (2000. gada 20. marts) par kreditīestāžu darbības sākšanu un veikšanu ⁽¹⁾;

d) "tehniskie un statistikas dati" ir dati, kurus izmantojot var identificēt viltotas banknotes un viltotas monētas (viltojuma veida tehniskais apraksts), un dati par viltotu banknošu un viltotu monētu numuriem pēc to izcelsmes, jo īpaši pēc ģeogrāfiskās izcelsmes;

e) "Ženēvas konvencija" ir 1929. gada 20. aprīļa Ženēvas Starptautiskā konvencija par naudas viltošanas novēršanu ⁽²⁾;

f) "Eiropola konvencija" ir 1995. gada 26. jūlija Konvencija par Eiropola izveidi ⁽³⁾.

2. NODAĻA

TEHNISKIE UN STATISTIKAS DATI

3. pants

Vākšana un piekļuve

1. Tehniskos un statistikas datus, kas attiecas uz tām viltotām banknotēm un viltotām monētām, kuras atklātas dalībvalstīs, vāc un reģistrē kompetentās valstu iestādes. Šos datus paziņo Eiropas Centrālajai bankai, lai tos uzkrātu un apstrādātu.

2. Eiropas Centrālā banka vāc un uzkrāj tehniskos un statistikas datus attiecībā uz viltotām banknotēm un viltotām monētām, kas atklātas ārpuskopienas valstīs.

3. Kompetentajām valstu iestādēm un Komisijai atbilstoši tās kompetencei ir piekļuve tehniskajiem un statistikas datiem, kurus uzkrāj Eiropas Centrālā banka. Eiropam ir piekļuve šādiem datiem, ko paredz tā nolīgums ar Eiropas Centrālo banku, atbilstoši Eiropola konvencijas attiecīgajiem noteikumiem un noteikumiem, kas pieņemti, pamatojoties uz šo konvenciju.

4. pants

Pienākums nosūtīt viltotās banknotes identifikācijai

1. Vienojoties ar Eiropas Centrālo banku, dalībvalstis izraugās vai izveido Valsts analīzes centru (VAC) saskaņā ar saviem tiesību aktiem un praksi.

2. Kompetentās valstu iestādes ļauj VAC pārbaudīt aizdomīgās banknotes un nekavējoties sniedz VAC pieprasītos aizdomīgos banknošu paraugus, lai varētu veikt to analīzi un identifikāciju, kā arī sniedz tehniskos un statistikas datus, kas ir to rīcībā. VAC nosūta Eiropas Centrālajai bankai katru jaunu aizdomīgas banknotes veidu, kas atbilst Eiropas Centrālās bankas pieņemtajiem kritērijiem.

3. Šā panta 2. punktu piemēro tā, lai tas neliedz aizdomīgās banknotes izmantot vai atgūt kā pierādījumu kriminālprocesā.

4. Eiropas Centrālā banka attiecīgos galīgos analīzes rezultātus un katra jauna veida viltotas banknotes klasifikāciju dara zināmus kompetentajām valstu iestādēm un Komisijai saskaņā ar tās kompetenci. Eiropas Centrālā banka rezultātus dara zināmus Eiropam saskaņā ar nolīgumu, kas minēts 3. panta 3. punktā.

⁽¹⁾ OV L 126, 26.5.2000., 1. lpp. Direktīva, kurā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2000/28/EK (OV L 275, 27.10.2000., 37. lpp.)

⁽²⁾ Tautu Savienības līgums, sērijas Nr. 2623 (1931. gads), 372. lpp.

⁽³⁾ OV C 316, 27.11.1995., 2. lpp.

5. pants

Pienākums nosūtīt viltotās monētas identifikācijai

1. Dalībvalstis izraugās vai izveido Monētu Valsts analīzes centru (MVAC) saskaņā ar saviem tiesību aktiem un praksi.

2. Kompetentās valstu iestādes ļauj MVAC pārbaudīt aizdomīgās monētas un nekavējoties sniedz MVAC pieprasītos vajadzīgos katra aizdomīgās monētas veida paraugus, lai tos analizētu un identificētu, kā arī sniedz tehniskos un statistikas datus, kas ir to rīcībā. MVAC nosūta Eiropas Tehnikas un zinātnes centram (ETSC) katru jaunu aizdomīgu monētu veidu, kas atbilst Eiropas Tehnikā un zinātnes centra pieņemtajiem kritērijiem; tālab Eiropas Centrālā banka nodrošina MVAC ar tiem tehniskiem un statistikas datiem attiecībā uz viltotām eiro monētām, kas ir to rīcībā.

3. Šā panta 2. punktu piemēro tā, lai tas neliedz aizdomīgās monētas izmantot vai atgūt kā pierādījumu kriminālprocesā.

4. ETSC analizē un klasificē katru jaunu viltotas eiro monētas veidu. Šim nolūkam ETSC ir piekļuve ECB uzkrātajiem tehniskiem un statistikas datiem par viltotām eiro monētām. ETSC dara zināmus attiecīgos veiktās analīzes rezultātus kompetentajām valstu iestādēm, kā arī Komisijai un Eiropas Centrālajai bankai saskaņā ar to kompetenci. Eiropas Centrālā banka šos rezultātus dara zināmus Eiropolam saskaņā ar nolīgumu, kas minēts 3. panta 3. punktā.

3. NODAĻA

PIENĀKUMI UN SAISTĪBAS

6. pants

Kredītiestāžu pienākumi

1. Kredītiestādēm un jebkurām citām iestādēm, kas iesaistītas profesionālā darbībā banknošu un monētu apgrozībā un izplatīšanā iedzīvotājiem, tostarp iestādēm, kuru darbība ietver dažādu valūtu banknošu un monētu maiņu, piemēram, naudas maiņas punktiem, ir pienākums izņemt no apgrozības visas saņemtās eiro banknotes un monētas, par kurām ir zināms, ka tās ir viltotas, vai kuras ir pietiekams pamats par tādām uzskatīt. Minētās iestādes šīs banknotes tūlīt nodod kompetentajām valstu iestādēm.

2. Dalībvalstis attiecīgi rīkojas, lai nodrošinātu, ka uz 1. punktā minētajām iestādēm, kas nav pildījušas attiecīgajā punktā minētos pienākumus, attiecas efektīvas, ar pārkāpumu samērīgas un preventīvas sankcijas.

3. Dalībvalstis līdz 2002. gada 1. janvārim pieņem normatīvus un administratīvus aktus šā panta piemērošanai. Dalībvalstis par tiem nekavējoties informē Komisiju un Eiropas Centrālo banku.

4. NODAĻA

SADARBĪBA UN SAVSTARPĒJA PALĪDZĪBA

7. pants

Sadarbība, lai aizsargātu eiro pret viltošanu

1. Lai efektīvi aizsargātu eiro pret viltošanu, dalībvalstis, Komisija un Eiropas Centrālā banka sadarbojas, no vienas puses, savā starpā un, no otras puses, ar Eiropolu saskaņā ar Eiropola konvenciju un noteikumiem, kas pieņemti, pamatojoties uz šo konvenciju. Tālab Komisija un Eiropas Centrālā banka attiecīgi veic pārrunas, lai noslēgtu nolīgumu ar Eiropolu.

2. Kompetentās valstu iestādes, Komisija un Eiropas Centrālā banka, pildot savus attiecīgos uzdevumus, jo īpaši sadarbojas:

- apmainoties ar informāciju par viltošanas novēršanas pasākumiem un apkarojot viltoto banknošu un viltoto monētu laišanu apgrozībā,
- regulāri sniedzot informāciju par viltošanas ietekmi, lai veiktu stratēģiskas analīzes,
- nodrošinot savstarpēju palīdzību viltošanas novēršanā un apkarojot viltotu banknošu un viltotu monētu laišanu apgrozībā, kas ietver *inter alia* zinātnisku atbalstu un apmācību, izmantojot dalībvalstu materiāli tehnisko atbalstu.

3. Savstarpēji palīdzot, valstu centrālie biroji, kas minēti Ženēvas konvencijas 12. pantā, un Eiropas Centrālā banka, kā arī vajadzības gadījumā Komisija, ievērojot to attiecīgās pilnvaras un neskarot Eiropola pienākumus, izveido tehnisko datu ziņošanas sistēmu (ātras brīdināšanas sistēmu).

8. pants

Informācijas centralizācija valstu līmenī

1. Dalībvalstis nodrošina, ka, tiklīdz viltošanas gadījums ir identificēts, informāciju valsts līmenī paziņo valsts centrālajam birojam, lai to ar Eiropola valsts vienības starpniecību nosūtītu tālāk uz Eiropolu.

2. Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu informācijas apmaiņu starp valsts centrālo biroju un Eiropola valsts vienību.

9. pants

Ārējās attiecības

1. Komisija un dalībvalstis ciešā saistībā ar Eiropas Centrālo banku sadarbojas ar ārpuskopienas valstīm un starptautiskām organizācijām. Šāda sadarbība ietver palīdzību, kas vajadzīga, lai novērstu un apkarotu eiro viltošanu, un kas notiek saskaņā ar noteikumiem, kuri attiecas uz nelikumīgo darbību novēršanu, kā arī kas ietverti sadarbības nolīgumos, asociācijas līgumos un pirmspievienošanās nolīgumos.

2. Padome nodrošina, ka sadarbības nolīgumos, asociācijas līgumos un pirmspievienošanās nolīgumos starp Kopienu un ārpuskopienas valstīm ir iekļauti noteikumi, kas ļauj piemērot 3. panta 2. punktu.

5. NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

10. pants

Kompetentās valstu iestādes

1. Dalībvalstis nosūta Eiropas Centrālajai bankai un Komisijai 2. panta b) apakšpunktā minēto kompetento valstu iestāžu sarakstu.
2. Šos sarakstus publicē Eiropas Kopienų Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu.

Luksemburgā, 2001. gada 28. jūnijā

11. pants

Neatļautas banknotes

Cik vien iespējams 3., 4., 7., 8. un 9. panta noteikumus piemēro banknotēm, kas nosauktas par eiro un kas izgatavotas, izmantojot likumīgas iekārtas vai ierīces, vienlaicīgi pārkāpjot noteikumus, saskaņā ar kuriem iestādes var emitēt naudu, vai kas laistas apgrozībā, pārkāpjot nosacījumus, saskaņā ar kuriem kompetentās iestādes drīkst laist apgrozībā valūtu, un kas nav saskaņotas ar šīm iestādēm.

12. pants

Piemērojamība

Šīs regulas 1. līdz 11. pants ir spēkā tajās dalībvalstīs, kas pieņēmušas eiro kā vienoto valūtu.

13. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā dienā, kad to publicē Eiropas Kopienų Oficiālajā Vēstnesī.

To piemēro no 2002. gada 1. janvāra. Tomēr banknotēm un monētām, kuras vēl nav emitētas, bet kuras ir paredzēts emitēt, šo regulu piemēro no tās publicēšanas dienas.

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

B. ROSENGREN